

hvad jeg antager, at denne Lov gjør, og hvad opstaaer Spørgsmaal om, hvorledes denne Forpligtelsesstat forstaaes, saa seer jeg ikke, at Fortolkningen deraf kan ligge hos Andre end hos Domstolene. Jeg kan ikke see, hvorledes man vilde kunne godtgjøre den Sætning, at nogle Lovestulde kunne fortolkes gennem Domstolene og andre ikke. Det er denne Betragtning, der meget nøie knytter sig til Lovforslagets § 35, som jeg meener maa komme under Overveielse ved nærværende Sag, og jeg meener derfor, at Lovforslaget ikke bør gaae igjennem Randsthinget uden den aller-nøieste Prøvelse.

Christensen: Den ærede sidste Taler og det Hele de foregaaende Talere have udtalt sig imod Loven i den Grad, at det ganske vist maa forekomme tvivlsomt, hvilken Stæbne den endelig vil faae i dette Thing. Hvad der derimod ikke forekommer mig tvivlsomt, og hvad jeg for mit Vedkommende vil tillade mig at udtale, er, at jeg ganske maa tiltræde den Deel af disse Udtalelser, der gaae ud paa en Beklagelse over, at en Lov af denne Bessaffenhed behøves os til Behandling paa et Stadium, hvor en mere udtømmende Behandling jo om trent maa antages at være umulig. Jeg for mit personlige Vedkommende maa i det Hele billige Lovforslagets væsentlige Indhold, ligesom det er vel bekendt, at jeg anseer det for ønskeligt og godt, at det ene Thing, saa meget gjørligt er, kommer det andet Thing imøde og derfor ogsaa sætter sig udover, at det levnes en meget kortere Tid end ønskeligt, men i dette Tilfælde forekommer det mig, at dette Forhold stiller sig en heel Deel anderledes. Vi have hørt af den høitærede Kultusminister, at han agter at stille væsentlige og gennemgribende Endringer til Loven til anden Behandling; vi have hørt af ærede Medlemmer, hvis Stemmer upaatvilelig maae have megen Vægt i en Sag som denne, at ogsaa de have væsentlig Betænelighed, at ogsaa de føle megen Opfordring til at undergive den en omhyggeligere Behandling end den, den paa nogen Maade vil kunne faae i de saa Dage, vi kunne antages at blive samlede. Under disse Omstændigheder tror jeg strax for mit Vedkommende at burde ud-

tale, at jeg, om maaffælemb, noget over Halvdelen af denne Forsamling kunde stemme for Loven, som den foreligger, dog vil finde det mindre rigtigt, om man vilde forcere Behandlingen og faae Loven igjennem, uden at de ærede Medlemmer, der, med den høitærede Minister i Spidsen, have saa Meget imod den, saa at sige, vilde kunne komme til fuldstændigt og virksomt at gjøre dette gjældende. Denne Betragtning medfører, at jeg antager, at Loven ikke kan eller bør tilsendes i denne Session, og jeg vil derfor ikke forlænge Forhandlingerne, ikke indlade mig paa videre at udvikle den i visse Punkter, meget afvigende Mening fra de ærede Talere, jeg tillader mig at have om dens Indhold. Jeg bemærker dette med det Tilføiende, at, dersom f. Ex. nogen af de Herrer fra den anden Side af Salen, der have taget Ordet mod Loven, som den foreligger, maatte ville vælge den Form: at foreslaae Lovens Overgivelse til et Udvalg, da vil jeg efter de foreliggende Omstændigheder, skøndt i det Væsentlige Tilhænger af Loven, ikke blot ikke modsette mig, men stemme for Sagens Behandling paa denne Maade.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, istred man til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges eenstemmig med 30 Stemmer.

Madvig: Jeg skal tillade mig at foreslaae, at Sagen overgives til Prøvelse af et Udvalg bestaaende af 5 Medlemmer.

Ved den derpaa stedfundne Afstemning blev dette Forslag vedtaget eenstemmig med 31 Stemmer.

Den næste Sag paa Dagsordenen var: Tredte Behandling af Forslag til Lov angaaende Henlæggelse af Frederik den 6tes Palais paa Amalienborg under Civilisten. (Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 1357—58).

Da Ingen begjærede Ordet, sattes Lovforslagets Overgang til anden Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 29 Stemmer.